

מבית



שבועון קבוצת יבנה

ה' בשבט תשע"ט

(11.1.19)



שבת פרשת בא

צאת השבת - 17:36

כניסת השבת - 16:33

1335

שבת פרשת בא

ליל שבת

הדלקת נרות 16:33

מנחה, קבלת שבת, תפילת ערבית ושיעורו של הרב אילעאי
רבע שעה
לאחר הדלי"ג

שבת

דף יומי בבית המדרש 07:00

תפילת שחרית / אחרי התפילה יתקיים שיעורו של יעקב כלטוב 08:00

תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת 09:30

תהילים לנשים - בבית המדרש 13:00

תפילת מנחה גדולה 13:00

שיעור בספר תהילים בבית משפ' נח חיות 13:20

שעת הדלי"ג תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת / לאחר התפילה שיעור "צורבא מרבנן"

צאת השבת 17:36

13:30 – הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה
13:00 – משק הילדים פתוח למבקרים למשך שעה

מנחם!

לנחמיה ומיכל רפל, לאביגדור וחנה לבל להולדת הנכד/הנין, בן לאורית ואור.

תפילת מנחה בחדר אח"ם

תפילת מנחה מתקיימת, בימים א' עד ה'
בחדר אח"ם בשעה 13:00 - הציבור מוזמן
רן ליבר – ועדת הדת

זמני תפילות

מנחה-לימוד-ערבית בבית הכנסת בשעה 16:55
מנחה-ערבית בשכונה הצפונית בשעה 16:50
בשכונה הדרומית – מנחה – 16:30, ערבית – 20:15
זמן הנחת תפילין בשבוע הקרוב 05:46

פרשת בא – "זכור את היום" / יאיר אדר

בחיי היום יום, ההבדל בין גורמי הטבע השונים וכן יציבות הבריאה נראים לנו מובנים מאליהם. אולם עלינו לזכור כי הקב"ה מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית.

גם לבן חורין נראה טבעי שהוא אינו עבד. כשאנו זוכרים בכל יום את יציאת מצרים, אנו זוכרים את יציאתנו מבית עבדים. ההבדלה בין ישראל לעמים היא לכאורה דבר לא טבעי, ע"פ הטבע בני האדם הינם משפחה אחת. אך הקב"ה, שברא את העולם, עשה מכות כנגד הטבע, מבדיל בין ישראל לעמים, ומוציא את בני ישראל כעם ממצרים.

"זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים

מבית עבדים" (שמות י"ג)

העולם נברא בעשרה מאמרות המבדילים בין הגורמים השונים בטבע: אור-חושך, מים-שמים, ים-יבשה, יום-לילה, עופות-דגים, אדם-בהמה. אולם במכות מצרים אנו רואים התערבות של הטבע: מים הופכים לדם, צפרדע שמקומה בסביבה מימית נמצאת בבתים, אש מתלקחת בתוך הברד, במכת חושך מתטשטש ההבדל בין היום ללילה. וכן, ישנו הבדל לא טבעי בהשפעת המכות בין ארץ גושן למצרים ובין בני ישראל למצרים.

פרעה ומצרים למדים כיצד העולם הטבעי והמסודר מתנהג באי-סדר שלא בשליטת האדם.



צברנו להוט מובייל

רוב החברים כבר עברו להוט-מובייל.

הזדמנות אחרונה, למי שטרם נייד, ביום ראשון הקרוב, באולם האירועים, מ-8:00 עד 17:00. לאחר מכן הניודים יתבצעו דרך שמוליק טסלר.

מעכשיו, לחיוג מקוצר לנייד חייג 2xxxxx (4 ספרות אחרונות של הנייד), ולנייח 8xxxxx.

לידיעתכם, בסוף חודש ינואר נסגור את החשבון מול חברת פלאפון. מי שלא ינייד עד אז, יאלץ להתנהל ישירות מול חברת פלאפון. במקרה של מנויים שאינם חברי הקיבוץ ועד כה שילמו דרך התקציב האישי, ייתכן והקו ינותק. אנא עדכנו את קרובי המשפחה. ביבנט יפורסמו החבילות וההטבות (כולל רשימת המדינות שאליהן ניתן לחייג בחינם כחלק מהחבילה הגדולה).

שמוליק טסלר, נטע עמיר, תולי בגלייבטר

קשרי חוץ – אסתר סייף מגרעין צבר / מראינת דינה ספראי



להיות ציונית פעילה ומעורבת גם בארה"ב, כסטודנטית או כדיפלומטית, אך כשפגשתי את הבנות הישראליות שמתגייסות, פתאום

חשבתי שמפה אני יכולה להשפיע יותר, ובאמצע שנת הלימודים החלטתי לעשות עלייה. הוריי תמכו בי. כששואלים את אמא שלי למה היא אפשרה לי להתגייס ולהיות חיילת ללא מסגרת תמיכה, היא עונה: "זה מה שאנחנו מלמדים את הילדים שלנו מגיל צעיר: 'לך לך מארצך וממולדתך...'. כשלימדנו תנ"ך זאת לא היתה רק השכלה אלא הכוונה היתה באמת: קומו ולכו. הבת שלי לקחה את זה ללב ועשתה את זה". התגובה של ההורים שלי שימחה אותי וגם הפתיעה אותי, כי תמיד ההורים כיוונו אותי ללימודים ולא ציפו לצעד כזה ממני.



אני ממתינה לאסתר סייף מגרעין צבר בבית משפחת זלקינד, משפחתה המאמצת. כשהיא נכנסת, הבית נמלא אור. אסתר, כך סיפרו לי, משרתת בצה"ל במחלקה לקשרי חוץ בפיקוד צפון, ובאתי לשמוע ממנה קצת על עצמה ועל פעילותה, בעיקר בהקשר למבצע המנהרות בצפון.

אסתר מספרת: "נולדתי בניו יורק בקהילה דתית מאוד, חצי חרדית, ולמדתי בבית ספר יהודי. תמיד התעניינתי בפוליטיקה, במנהיגות בישראל, ואיך זה משפיע עלי, כיהודיה, בחו"ל.

הבית שלי היה מודע מאוד למה זה להיות חלק מהעם היהודי. הוריי הדגישו את המחוייבות של יהודי להיות קשור לעמו. היה חיבור לארץ ישראל אבל לא התמקדו בזה אלא בהיסטוריה יהודית בכלל. בתיכון נתקלתי בציונות, בעיקר בהקשר שלילי, של איום על הציונות, כמו אנטישמיות בקמפוס באוניברסיטה וגינויים באו"ם רק כלפי ישראל ולא כלפי העמים האחרים. הציונות בשבילי היתה תמיד קשורה בפוליטיקה.

הגעתי לארץ לתוכנית במדרשת לינדנבאום ופגשתי שם ישראליות שמתגייסות. לפני כן חשבתי שאני יכולה

מה את עושה במחלקה לקשרי חוץ?

"בניגוד לדובר צה"ל שעובד מול תקשורת, אנחנו עובדים מול צבאות זרים, כולל תיאום איתם, ואני נמצאת בקשר עם "כוחות שמירת השלום" של האו"ם בסוריה ובלבנון. אני שייכת לפיקוד צפון. זה מאוד רחוק אבל התפקיד מאוד מעניין, בעיקר במבצע האחרון, שבו אנחנו עושים כל מאמץ להוכיח שיש איום ואנחנו לא מפציצים מנהרות ותוקפים בסוריה סתם.

תמיד חששתי שיהיה לי קשה בצה"ל כי זה גם גוף תוקף, ולא רציתי להיות במקום שתורם לסכסוך, אבל הגעתי ליחידה שהתפקיד שלה הוא למנוע מלחמה. כשאני עוזרת למאמץ למנוע מלחמה, בכל יום שלא פורצת מלחמה אני מרגישה שעשיתי משהו משמעותי.

העבודה שלנו היא קישור טקטי ואסטרטגי בין צה"ל לבין כוחות שמירת השלום. הכוחות האלה הם הצבא שמטה האו"ם שולח לשמירה על השלום, 1,000 איש בסוריה. יוניפי"ל אחראים על היציבות ומניעת מלחמה של האיראנים והחיזבאללה. אנחנו עובדים עם שני הכוחות של האו"ם כדי לממש את המנדט שלהם ולשמור על השקט. הפעולה שלנו כלפי סוריה היא להודיע לצבא השלום שהיתה היום חצייה של הגבול, או כל

פעילות חשודה אחרת. בלבנון זה הרבה יותר מסובך, כי יש שם הרבה גורמים: חיזבאללה, צבא לבנון ופלשתינאים. בזמן האחרון, כידוע, נחשפו המנהרות, ופתאום היחידה שלנו נהפכה להיות היחידה הכי חשובה בצבא חוץ מהיחידה שחושפת את המנהרות, כי אמרנו לאו"ם: תראו מה קורה, וזה התפקיד שלכם להכריז בפני העולם ולהודיע באו"ם שחפרו מתחת לאדמה שלנו, הפרו את הריבונות, וקיים איום תת-קרקעי התקפי. המאמץ הזה היה מאוד חשוב. אנחנו מאוד מרוצים מהתוצאה. כוחות האו"ם אכן הכריזו שיש חצייה של "הקו הכחול".



מה ההשלכות של ההכרה של האו"ם בהפרת הריבונות?

ההשלכות הן שהמאמצים שלנו להצביע על חיזבאללה כגורם עוין שפועל נגדנו בדרום לבנון – קיבלו הוכחה פיזית. עד עכשיו לא הצלחנו לשכנע בזה, ולפני שנה וחצי מפקד כוחות שמירת שלום אמר שאין הפרות של ההסכמים. כעת הם מאמתים את הטענות שלנו.

כוחות האו"ם רואים שהפצצנו את המנהרות, וחסמנו בבטון, שרואים בצד השני. אמנם יש להם מנדט להיכנס למקומות האלה, אבל החיזבאללה מונע מהם גישה בכל מיני דרכים, למשל אוסרים עליהם להיכנס - כי זה "שטח פרטי".

קולחת מאוד. אני שואלת אותה מאיפה העברית, "למדתי עברית כל החיים אבל לא היה לי ביטחון לדבר. כשבאתי לקיבוץ אמרו לי שאם אני רוצה להגיע לצה"ל ולעשות תפקיד משמעותי, אני צריכה לעבוד על זה. קבעתי לעצמי כל יום ללמוד חצי שעה עד שעה מלים חדשות - והתמדתי. כל יום אני מרגישה שאני יותר בטוחה בעברית שלי. כל פעם שאני מנהלת שיחה, המשפחה אומרת לי כמה התקדמתי.

החבר'ה של גרעין צבר נפגשים הרבה?

התחלנו עם הרבה אנשים בגרעין ועכשיו יש פחות, כי לכל אחד יש התחייבויות נוספות. לחלק הגיעו המשפחות לארץ. יש לי בארץ קרובים, אבל עם הגרעין אני מרגישה כמו משפחה מגובשת. בקיבוץ אני מרגישה בבית, ומודה על שהקיבוץ קיבל אותנו כל כך טוב, אנשים אומרים "שלום", מקפצים לצומת ומתנדבים לעזור במה שצריך. הקיבוץ מקום מאוד חם וזה לא מובן מאליו. הציונות היא לא רק שלנו אלא גם של הקיבוץ, בחלק של קבלת הפנים ופתיחת הלב והבית.

לסיום מוסיפה **שושי זלקינד** שאסתר תורמת לתחושת הציונות בבית, שלמה עם התפקיד שלה והיא רואה בשירות הצבאי שליחות. כיף לשמוע אותה מדברת עם הבנים בבית בעגה הצבאית.

אנחנו עושים גם מאמץ לקבל לגיטימציה מול מדינות אחרות בעולם. הבאנו אנשים מארה"ב ומצרפת שיראו את המנהרות, והשגנו תוצאות טובות גם ברשתות החברתיות. גם הכלי של דיפלומטיה צבאית הוא מצוין, ואנחנו משתמשים בו. קהל היעד שלנו הוא לא התקשורת אלא אנשים בכירים גם בצבאות אחרים.

אני אישית לא עושה את הסיור אבל אנחנו מארגנים אותו, והחלק שלנו הוא להיות בחמ"ל, לארגן את כל הדברים, לראות מה שקורה ולאסוף את המידע. בנוסף, אנחנו משקפים כלפי היחידה והאנשים בפיקוד צפון, שלא באמת מכירים, מה זה קשרי חוץ ומה החשיבות שלהם. חשוב לנו להסביר בצה"ל את המשמעות של יחסים טובים עם צבא השלום, ולדאוג שלא ישבשו את המאמצים שלנו לשמור על הקשר, ושיעריכו את מה שהאוי"ם עושה, שלא יגיבו בזלזול ב"אוי"ם שמוס", אלא יבינו שהגוף הזה חיוני.

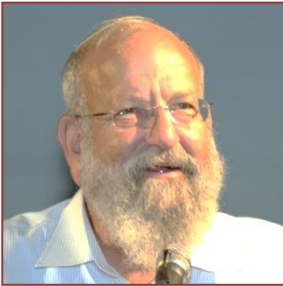
ספרי קצת על תנאי השירות שלך.

"אני סוגרת כל שבת שנייה ("כן, זה קשוח"), כי עושים בחמ"ל משמרות של בין 6 ל-14 שעות. לאחרונה אני מתכננת לצאת לקצונה, מקווה להתקבל ונראה מה הלאה ... בכל מהלך השיחה, העברית שלה רהוטה, עשירה ומשובצת בסלנג ובשפה גבוהה, והיא

בצל הצבר-קול קורא לטרמפ- "חוזר משבוע בשטח, היה קר, היה חם וכשאתה יורד מהאוטובוס בצומת לא עוצרים לך. אולי לא מזהים שאני מגרעין צבר? בדרך כלל אני עם תיק גדול. אז בבקשה עצרו וסייעו בעדינו להגיע הביתה.

כור מחצבתנו / אלישע תשבי

לזכרו של הרב אלישע וישליצקי ז"ל



היה קשור לאירוע
ישירות, אלא הוא
התגלגל לחינוך
שונה משלנו
כתוצאה
מעזיבת המשפחה.

אני מסתכל עלינו, בני יבנה של אותה תקופה וגם לאחריה. איננו יכולים להצביע על בנים שלנו, שגדלו והתחנכו כאן במסגרות שלנו, שבלטו באופן מיוחד ומובהק מעל רמת האחריות הערכית והציבורית שאנו מורגלים בה. הצמחנו קצינים, טייסים, וגם רבנים פה ושם, אך לא בשיעור קומה כמו של הרב אלישע וישליצקי.

החינוך המשותף שלנו הוא אחד מעמודי התווך של ההצדקה שאנו זוקפים לשותפות הקיבוצית שלנו, שעומדת כעת למבחנים לא קלים. גם נושא המשך החינוך המשותף נמצא להבנתי על השולחן.

בואו נברר לעצמנו האם אנחנו באמת מביאים למיצוי הפוטנציאל הטמון בבנינו, כדי להוביל חברה טובה וצודקת יותר מאשר קהילות אחרות. שלא נתבלבל, אנחנו משקיעים בחינוך משאבים רבים יותר מהרבה חברות המקבילות לנו, אך האם אנחנו מקבלים תוצאות טובות יותר? נשאר בשאלה.

שבת שלום

לפני שבוע נפטר הרב אלישע וישליצקי ז"ל, איש רב פעלים שעלה לגדולה בקרב הציונית הדתית ובכלל. הוותיקים שבינינו זוכרים את המשפחה שחיה ביבנה כתברים מהשורה עם חמשת ילדיהם, כשאלישע היה בן הזקונים.

אביו של אלישע, שלמה, היה אינסטטור והמשפחה התגוררה בצמוד להורי, בבית שכעת מתגורר בו הרב אילעאי. אגב, למה הם גרו בשיכון הזה שהיה הראשון, למרות שלא היו הכי ותיקים בקיבוץ? ההחלטה בזמנו הייתה שהמעבר לשיכון סופי, כמו שקראו לו אז, הייתה על בסיס ותק ו/או מספר ילדים (היו דברים מעולם).

ההורים היו, כמו הרבה חברים ביבנה, יוצאי גרמניה, ובכך זכו לפיצויים בהסכם הפיצויים שנחתם עם גרמניה בסוף שנות החמישים.

אירוע זה היה הגורם לעזיבת המשפחה לקרית שמואל, ושם גדל והתחנך אלישע. הרב אלישע וישליצקי עלה לגדולה ונודע כרב מקובל מאד בציונות הדתית, כתלמידו של הרב צבי יהודה הכהן קוק (ויקיפדיה).

לא פעם הרהרתי ובשבועיים האחרונים יותר, לאן היה מגיע אלישע אם משפחתו הייתה ממשיכה לחיות בתוכנו. הרי הוא לא

אלומה – צעירים, לשם שינוי / נחמיה רפל



אלומה

ב- 2018 בפעילות של אלומה! העמותה פעילה ב- 91 ישובים, 38 פנימיות וכפרי נוער, 22 מוסדות להשכלה גבוהה! תקציב העמותה גדל מ- 34 מיליון ש"ח ב- 2017

לכ – 40 מיליון ש"ח ב- 2018! התקציב – שהוא גדול יותר מתקציבם של מספר לא מבוטל של קיבוצים – מעיד על פעילות עצומה, שכולה מכוונת אל הצעירים.

"אלומה" פועלת רק עם צעירים וצעירות, בשלושה צמתים משמעותיים בחייהם:

א) בסוף התיכון – הכנה לקראת השירות הצבאי/לאומי, ובהמשך ליווי במהלך השירות;

ב) לקראת השחרור מהשירות הצבאי/לאומי – הנגשת השכלה גבוהה;

ג) עם היציאה לחיים האזרחיים – סיוע בהשתלבות בעולם התעסוקה. בציבור מוכרת בעיקר הפעילות הראשונה, ולעיתים קרובות היא מושכת ביקורת של רבנים והורים, אך בנושא זה חשוב לציין שתי נקודות: בפועל, בכל רגע נתון משרתות בצה"ל כ- 5,000 בנות בוגרות מערכת החינוך הממלכתי-דתי, והן נהנות מליווי בלעדי של "אלומה", המפעילה את

רבות מבנות יבנה בפרט, ובית הספר התיכון בכלל, שירתו בצה"ל כמורות-חיילות, ואת הכשרתן הן קיבלו ב"מדרשת תורה ועבודה". לפני כ- 10 שנים החליטה הנהלת המדרשה לשנות את שמה, והיא הפכה להיות: "אלומה". המדרשה הוותיקה, שהוקמה לפני כ- 40 שנה ע"י "תנועת הקיבוץ הדתי" ועסקה בעיקר בהכשרת בנות לתפקיד "מורות-חיילות", החליטה להרחיב את מגוון עיסוקיה, ולעבור מיעוד מרכזי אחד לאלומה של יעדים ופעילויות.

העמותה, שחידשה את פניה, שומרת כל הזמן על זיקה לקיבוץ הדתי: לאורך כל הדרך, ממשיך **יאיר ריינמן** מקיבוץ לביא לכהן כיו"ר העמותה, המנכ"לית היא **יפעת סלע**, ובהנהלה ישנו ייצוג מכובד לחברי הקב"ד, כולל הח"מ.

לקראת סוף השנה האזרחית ערכה "אלומה" סיכומים, בדקה את מידת עמידתה ביעדים האסטרטגיים, ואישרה את תקציבה ל- 2019. כשליח ציבור אני מוצא לנכון לשתף את החברים בעשייה הייחודית והמרשימה של אחת העמותות שצמחה בגינה שלנו.

נתחיל במספרים: למעלה מ- 40,000 (ארבעים אלף!) צעירות וצעירים השתתפו

התכנית "משרתות באמונה". בנוסף, "אלומה" אינה מעודדת בנות להתגייס לצבא אלא מסייעת בכל שנה לכ- 2,500 בנות דתיות הפונות אליה בעת שהן עומדות לסיים את לימודיהן בבתי הספר ומעוניינות להתגייס לצה"ל, בעיקר כאלה הלומדות באולפנות ואינן עוברות מפגשי "הכנה לשירות" כמקובל אצלנו.

אבל החידוש הגדול הוא במקום אחר: עיקר התפתחותה ועיסוקה של "אלומה" מופנה כלפי צעירים וצעירות בפריפריה החברתית והגיאוגרפית. ישראלים-אתיופים, צעירים מהחברה החרדית, צעירים מהחברה הערבית, צעירים מרקע של סיכון – כולם זוכים לקבל מ"אלומה" עזרה במעברים אל השירות, מהשירות אל ההשכלה הגבוהה, ומרכישת ההשכלה אל התעסוקה. דוגמאות: 68% מצעירי הפריפריה שעברו ב"אלומה" תהליכי הכוונה וייעוץ ללימודים אקדמיים השתלבו ולמדו במסלול המומלץ; נשירת סטודנטים בין שנה א' לשנה ב' במדעי המחשב צומצמה ב- 50% באמצעות תכנית ייחודית של "אלומה"; הושג שיפור של 31% בהשתלבות ב"תעסוקה הולמת השכלה" של בוגרי תכנית ההתמחות של "אלומה", ועוד ועוד. כל אלה הם נתונים חסרי תקדים ומעוררי קנאה, לא רק בראייה ממלכתית-ישראלית, אלא גם

בהשוואה בינלאומית עם מדינות רבות המתמודדות עם גלי עלייה ופריפריה חברתית. את התודה הגדולה ואת ההערכה העצומה צריך לתת לצוות העמותה, המפעיל מגוון רחב של תכניות, והמורכב מיהודים וערבים, דתיים וחילוניים, עולים מאתיופיה ומרוסיה, ובסה"כ כ- 200 איש ואשה.

בתהליך המיתוג של "אלומה" נוספה לה כותרת משנה, ככתוב בכותרת המאמר: "אלומה – צעירים, לשם שינוי". קריאה איטית ומעמיקה של הכותרת תציף את המשמעויות הרבות הגנוזות בתוכה ותסביר את בסיס העבודה של העמותה: תכנית העבודה של "אלומה" בנויה על האמונה שאת השינוי החברתי הנחוץ לחברה הישראלית יובילו הצעירים. אנחנו ב"אלומה" משתדלים לתת להם את הכלים, האמונה והכוח, להוביל את מדינת ישראל למקום טוב יותר, והמשובים המתקבלים מעידים על הצלחה: 60% מהמשיבים העידו על עצמם כי הצומת בה קיבלו סיוע והכוונה מ"אלומה" היתה צומת קריטית עבורם בהשתלבותם בחברה הישראלית; 73% מהמשתתפים בתכניות "אלומה" הביעו שביעות רצון גבוהה מהתכנית; 83% שיבחו את התנהלותה הערכית של "אלומה". "אֲשָׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ!"

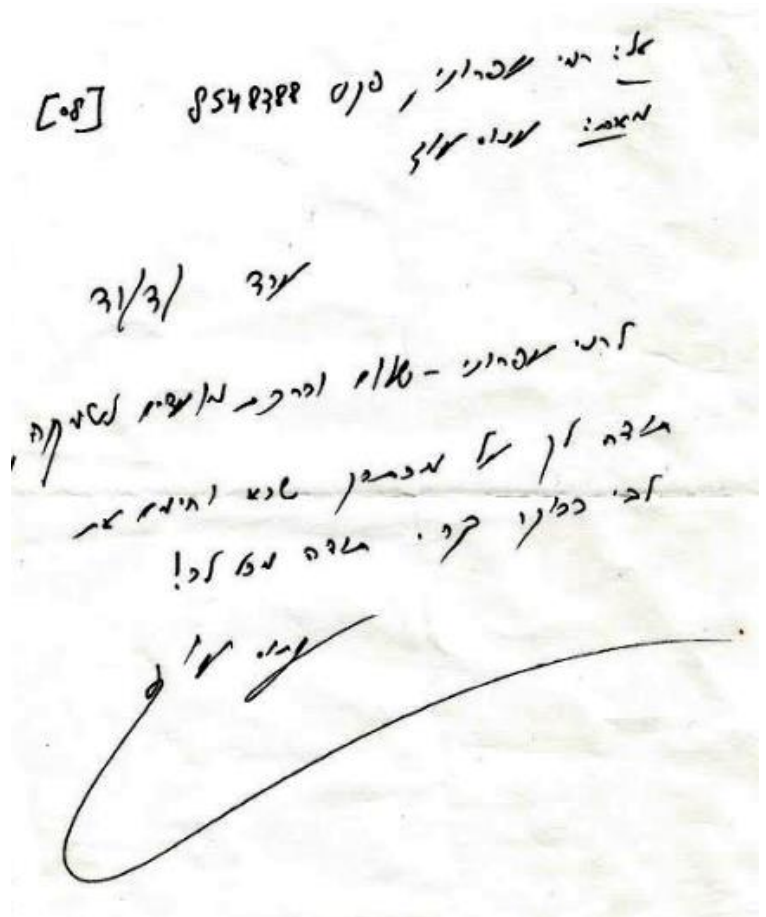


"על אהבה וחושך" / רמי עפרוני

הרחק ממקום מגוריו של עמוס עוז, קלאוזנר דאז. חוויות של ילד תחת שלטון זר, בימי המנדט הבריטי, ימי המחתרות, העוצר והמצב הצבאי, כאשר קולנוע אדיסון הוא מרכז הבידור של סרטים ב-36 מערכות, וכן הלאה וכן הלאה. כתבתי לו כמה מילים ותגובתו לא איחרה לבוא. והרי היא לפניכם במקורה:

כשראתה אור הסאגה המשפחתית של עמוס עוז, לפני 17 שנה, גמעתי אותה תוך כמה ערבים. לכשסיימתי, ישבתי וכתבתי לסופר, כי מבלי משים הוא גם כתב את הביוגרפיה שלי.

אף אני, ארבע חמש שנים לפניו, חוויתי את ירושלים של שנות השלושים והארבעים במאה הקודמת. מחוז ילדותי היה לא



אל: רמי עפרוני
מאת: עמוס עוז ערך 31/3

לרמי עפרוני - שלום וברכת מועדים לשמחה.
תודה לך על מכתבך שבא וחיימם את ליבי בבוקר קר.
תודה מכל הלב!
עמוס עוז

אגב, עם דודו של עמוס עוז, הפרופ' **יוסף קלאוזנר**, עליו הוא מספר בספרו רבות, היה לי סיפור ששווה לספרו. הסכיתו ושמעו:

הימים ימי מלחמת הקוממיות, בשבת הגדול ערב חג הפסח של שנת תש"ח, הגעתי למצוות. בירושלים הנתונה במצור ותחת הפגזות, כמובן שאורחים לא יכלו להגיע. אותו פרופסור (כאמור, אחי אביו של עמוס עוז) היה מבין מכרי אמי, כנראה על רקע פעילותם המשותפת במסדר "בני ברית". בקיצור, לא עברו שבועות רבים, קמה המדינה והקרבות שככו במקצת והגיעה "ההפוגה הראשונה".

יום אחד אומרת לי אמי: ידידי הפרופ' קלאוזנר הכין לך מתנה לרגל בר המצווה שלך והוא מבקש שתסור לביתו כדי שיוכל להעניק לך את מתנתו. משום קיום מצוות כיבוד הורים, יצאתי לדרכי והחילותי לצעוד מביתנו בשכונת מקור ברוך, לא הרחק מבית היתומים שנלר, לעבר ביתו שבשכונת ארנונה שבתלפיות, בקצה השני של ירושלים רבתי.

לאחר צעידה של שעה שעתיים לפחות, הגעתי סוף סוף לפתח ביתו של הפרופסור. היה זה בדיוק מול ביתו של **ש"י עגנון**. נקשתי על הדלת ויצאה לקראתי רעייתו

של הפרופסור כשהיא לוחשת לי: תכנס ילד ושב כאן בשקט, מיד יסיים הפרופסור לכתוב ויצא לקראתך. שמעתי למצוותי וחיכיתי בסבלנות, תוך שהיא מנסה לשדל אותי לשתות כוס תה מהביל ואני סירבתי בנימוס, תוך שאני לוחש לה: תודה, תודה, רק זה עתה שתיתי בביתי ...

לאחר זמן יצא הפרופסור המפוזר ובפנים חמורות סבר הוא אומר לי: האתה הוא בנה יחידה של הגברת **אביגיל זמל** - **עפרוני**? מזל טוב בהגיעך ובהיכנסך לעול מצוות. ותוך כדי כך הוא מושיט לי שי, את ספרו בן ה-400 עמודים "אומה נלחמת על חירותה", מחקר מדעי פסבדו-ספרותי על מלחמות היהודים בימי החשמונאים ... בעיניים דומעות מאכזבה, הודיתי לו מעומק לבי על הספר ועל ההקדשה האישית שרשם לי בתוכו. נפרדתי מהזוג הנכבד והתחלתי במסע רגלי חזרה הביתה, כשבידי המתנה שמשקלה היה בוודאי כמה ק"ג טובים.

חברים יקרים, מודה אני ומתודה כי מעולם לא פתחתי את הספר עד שנעלם זה מביתנו והיה כלא היה.

עד כאן הסיפור על הדוד של עמוס עוז ועל "אהבה וחושך".

משולחנם של יהודה ונח מזכירי הפנים

חזרות

החברים קבלו לביתם מידע על רמת הצריכה שלהם את מוצרי החצרנות ונתונים כלליים על הצריכה של כלל המשפחות. מכיוון שההצעה להפריט את המוצרים לא זכתה לרוב הדרוש בחרנו לאפשר לחברים לעקוב אחר רמת הוצאותיהם ולצמצמן במידת הצורך (הכללי) והאפשרויות (האישיות). כזכור, ההצעה הייתה לתקצב כל חבר ומשפחה ברמה של 120% מההוצאה הממוצעת של קבוצות הצריכה השונות. הכוונה היא לשלוח פעמיים בשנה נתונים שיאפשרו למשפחות לפקח על הוצאותיהם ולווסת אותן.

כלי רכב

בחודשיים האחרונים מורגש מחסור מסוים בכלי רכב. תקציב הרכב לשנת 2019 לא מבטיח את הגדלת הצי ולכן נכון להיערך טוב יותר על מנת שמוצר חיוני זה יספיק לכולם. המזכירות מצידה תידרש לריענון הכללים ולשמירתם. החברים מתבקשים לסייע כל אחד בתחומו: לדייק בהזמנות, לשחרר הזמנה מיותרת בזמן ולבדוק היכן אפשר לאחד הזמנות ונסיעות (סטודנטים, תורים רפואיים, אירועים משפחתיים, ניחום אבלים ועוד). במאמץ משותף נוכל לצמצם למינימום את התופעה שחברים לא זוכים לקבל רכב לנסיעה.

מלאכה

חברי המזכירות המורחבת של הקיבוץ הדתי התכנסו בבארות יצחק לדון בסיכום שנת 2018 ובתקציב ובתוכנית העבודה לשנת 2019. שנת התקציב הקודמת הסתיימה בגרעון משמעותי שנבע בעיקר מהקמתה של רשת החינוך. התקציב העתידי נראה מאוזן ומרוסן יותר וכך גם ההוצאות המתוכננות של רשת החינוך.

נציגינו למזמו"ר נבחרו בשנת 2013, אחדים התחלפו ואחדים ממשיכים להגיע לשיבות ולייצג אותנו בנאמנות. עם זאת, נראה שהגיע הזמן לרענן את השורות. כמו-כן, נראה שיש צורך לבחון עד כמה המזמו"ר בכללו, בהרכב הנוכחי הוא הגוף המתאים לבחינת התקציב ונכסי התנועה.

בנייה

בעוד שבועיים נתכנס לאסיפה לדון בנושאים ביצועיים שקשורים לבנייה. במקביל, מזכירי הפנים נפגשים עם הדיירים הוותיקים של הקומותיים בנושא זה. השיחה מאפשרת להבהיר כוונות ורצונות של החברים בהקשר לבנייה, אלה שבחרים להישאר בביתם ואלה שמעדיפים לעבור, להציג לוחות זמנים, להציע סיוע במעברים ובתקופת השיפוץ בתוך הבית ועוד. גם כשדברים לא נסגרים עד הסוף בפגישה המידע שעובר בשיחות מסייע הן לחברים והן לצוותי הבנייה להגיע להחלטות, הן החלטות אישיות והן ציבוריות.

דף הפייסבוק של קיבוץ יבנה / שמשון



לקחתי על עצמי לפרסם בדף הפייסבוק שלנו.

חפשו – קיבוץ יבנה

יש אירוע או סיפור מקומי - נא צרו איתי קשר ואני אדאג לפרסום.
מוזמנים להיכנס לדף ולראות את הסיפורים של הימים האחרונים.
אה, וכמעט שכחתי, הדף אינו מתחרה ב"מבית"



המלצה

למי שרוצה לקרוא את "מבית" הצבעוני,
זה מומלץ כי הוא הרבה יותר יפה בצבע.

היכן?

דרך המייל לפי בקשה מהעורך, או בקהילנט.



"קול קורא"

זמרות/זמרים/שחקניות/שחקנים/מנחות/מנחים/וסתם מוכשרים/ות.

אנחנו מחפשים אתכם/ן למסיבת פורים הקרבה ובאה!

כל המעוניינות לקחת חלק מוזמנות לפנות לשרית פישביין

הנאה מובטחת!





אירועי תרבות בחודש שבט

❖ **במוצאי שבת, ו' בשבט, 12.1 בשעה 20.00 במתחם חדר האוכל –**
"טיש בשבט" - בשיתוף מרכז הרצוג והמועצה האזורית. מעגלי שיח
 עם: ד"ר יואל קרצ'מר - רזיאל, ד"ר גילי זיוון, ד"ר גבי ברזילי,
 ולאחר מכן - "הטיש הגדול" עם משה להב ויהודה אליאס.



❖ **ביום ראשון, ז' בשבט, 13.1 בשעה 17.00 במשטח –**

סדנה + הצגה לילדים.

❖ **ביום שלישי, ט' בשבט, 15.1 בשעה 20.30,**

באולם האירועים - קפה ספרות.

"אומנה ואמונה" - מוזמנים למפגש מרתק עם **סיון תמרי שמואל**, יוצרת וגיבורת
 הסרט "אסירת תודה". סיון תחשוף את סיפורה האישי מזווית ייחודית.
 "הפער בין המקום בו גדלתי עד גיל 5, למקום בו גדלתי והתבגרתי הוא כל כך גדול,
 שקשה לעיתים גם לי לתפוס את הקצוות האלה ..."

❖ **ביום רביעי, י' בשבט, 16.1 בשעה 20.00 - סדנה לחיתוך פירות.**

הרשמה בלוח המודעות.

❖ **ביום שני, ט"ו בשבט, 21.1 משעה 16.00 - "ח'ד'ה קשט"**

הכנת אדניות מעץ, בהנחיית חברנו **חן זלקינד** ושתיילת צמחים באדניות.
 הרקדה לכל המשפחה עם מיטב שירי ארץ ישראל, כיבוד ברוח החג,
 וארוחת ערב חודשית. מוזמנים להשתתף, ליהנות, לחוות וללמוד.



בהנאה רבה, ועדת התרבות



ירקונים 6 - דיר יאסין

האירוע שהתרחש במהלך מלחמת העצמאות, בו נהרגו כמאה מתושבי הכפר, ממשיך להעסיק
 קבוצות שונות משני עברי המתרס. סיור לבית החולים כפר שאול, המנצל את שרידי הכפר.
 מפגש עם מנהל בית החולים לשיחה על המוסד, קורותיו ושימור בתי דיר יאסין.

מתי? - ביום שני הקרוב. יציאה בשעה 15:00. חזרה משוערת: 21:30.

למגיעים עצמאית: 16:00 - בית החולים כפר שאול, רחוב קצנלבוגן, ירושלים.

עליכם קפה ועוגה - **אריה ברנע**, **אליקים איטלי** ואבי ששון.

שצרי ירקונים פתוחים לכל



בשעה טובה



רותם בית אריה סיימה בהצלחה את עבודת הדוקטורט. העבודה נעשתה מטעם המחלקה לפסיכולוגיה בשיתוף עם המחלקה למדעי המוח שבאוניברסיטת בר אילן. נושא העבודה הוא: "וויסות תגובה מוחית לאוכל". במקביל, בשנה האחרונה רותם פתחה קליניקה בקיבוץ והיא מספקת טיפולים פסיכולוגיים לילדים ונוער. בנוסף, בימים אלה היא מתחילה לעבוד כפסיכולוגית ב"בית אפל".

כל הכבוד! - וצדת השתלמויות וצוות א"א

מרפאה

אחות כוננת בשבת – אילה עמיר

קבלת קהל - ד"ר קמינר

יום ראשון 16:00-14:30

יום שלישי 11:00-09:30

קבלת קהל - ד"ר דונסקי

יום ראשון 16:45-14:30

יום שני 15:30-14:00

יום שלישי 13:00-10:30

יום חמישי 15:30-14:30 ו- 09:00-08:00

השקט
הקרוק



שהשמחה במעונם



- ❖ בר המצווה של **עילאי צנחני** בשבת "שירה" פרשת בשלח, י"ב-י"ג בשבט (18-19.1)
- ❖ בר המצווה של **דגן חפץ** בשבת פרשת "יתרו", י"ט-כ' בשבט (25-26.1)
- המסיבה** ביום רביעי, כ"ד שבט (30.1).

העמותה למען החבר הוותיק חבל יבנה

- **מרכז יום-מדרשת ח"י - יום ראשון**, תנ"ך עם **חנה לבל** בשעה 8:45, בנושא: ספר ירמיהו.
- **סיור לגינה הקהילתית בגדרה** בעקבות "נשים פורצות דרך", **ביום שלישי ט"ז בשבט**, (22.1). בהשתתפות **גדי סימון** ו**יובי תשומה** - מוזמנים להירשם בלוח המודעות.

מכירת בגדי נשים מבית אופנת "התחדשות"

המכירה תתקיים במחסן הבגדים ביום שני, כ"ב בשבט (28.1)
בין השעות 16:00 ל-19:00
עפרה גוטליב

בארץ זו / נתן זך
בארץ זו אין איש יודע
את סוד הדבור בשתיקה
וכיצד אוכל להתרועע
עם מי שאינו שומע
את שאני שותק.

בארץ זו אין איש יודע
את סוד השתיקה בדבור
וכיצד אוכל להתרועע
עם מי שאינו שומע
שגם הדבור כבר גמור.

צ' השירים - יצחק מרוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com עד "רביעי בארבע"